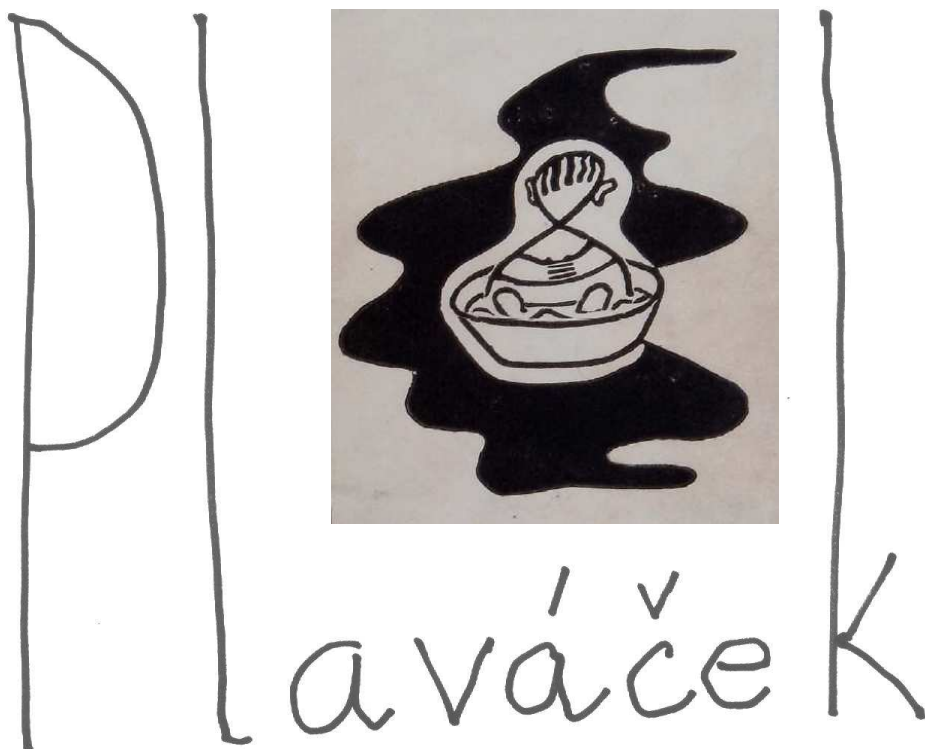

2010

e. 5

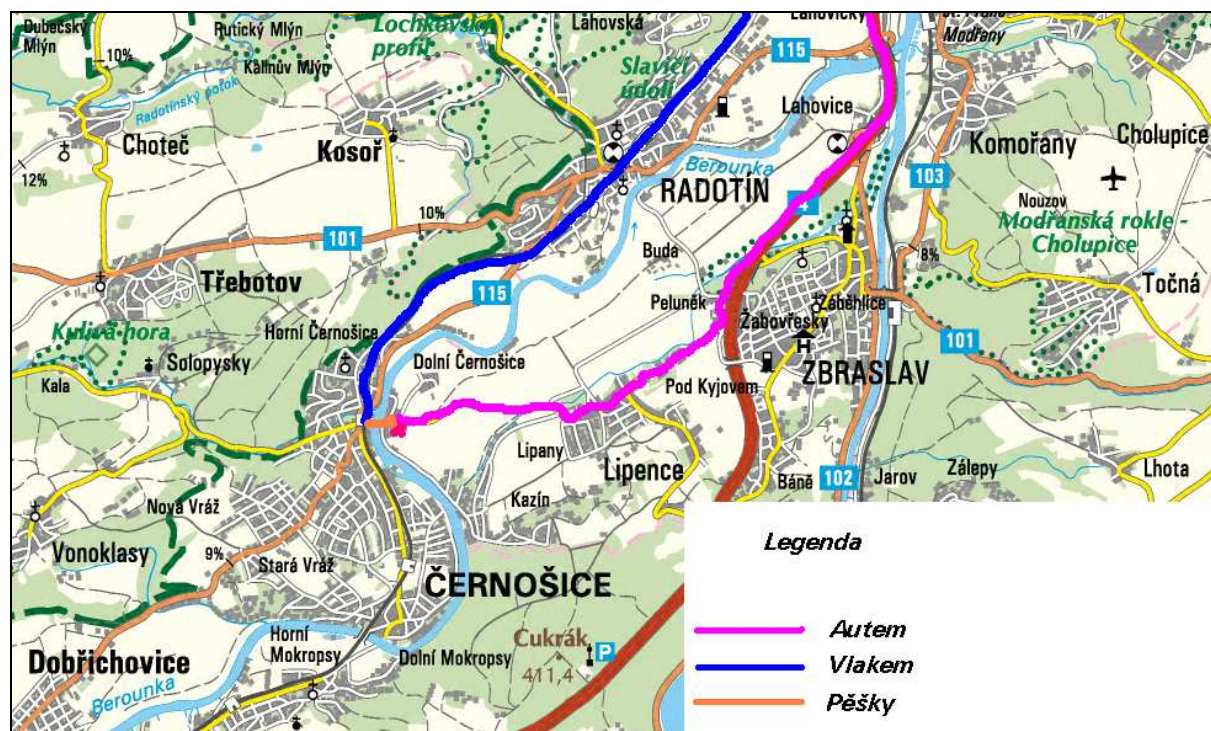
Přítel je

ten, s kým se
cítíš v bezpečí

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 2. června 2010 od 17:00 v Lipencích u Chinga.

Autem: Po Strakonické z Prahy, projedete stavbou veliké křižovatky a přemostění Vltavy a Berounky v Lahovicích. Stále směr Strakonice. Pak odbočka na Lipence, pod sjezdem ze silnice pro motorová vozidla napravo směr Lipence. Po chvilce znovu doprava směr Lipence. Když projedete touto ne zrovna výstavní vesnicí, zatočíte na samém konci za velkostatkem prudce vpravo. Tam je konečná autobusu. Nalevo necháte lípu. Té si nevšímejte. V zápětí bude další křižovatka se směrůvkami: vlevo Kazín (omezení 30km/h) a Dolní Černošice (oboje označeno jako slepá ulice). Sjedete krátký kopeček podél starého kamenného plotu a tam doleva. Na silničce mezi poli minete malou budovu Telecomu s mobilním vysílačem. Po projetí dlouhých luk dojedete do obydlené části označené Dolní Černošice. Na první křižovatce odbočíte doleva a tam to je již za chatou první dům vlevo číslo 535 (ulice nese název Hudební a ten uvidíte na sloupu veřejného osvětlení). Tam stačí zazvonit a oznámit svůj příjezd.

Také můžete přes Modřany a Komořany do Zbraslavi. Přes náměstí napříč a pak zase do Lipenců, jak je popsáno shora. V červnu už by měla být hotova rekonstrukce křižovatky v Lipencích (na samém konci). Kdyby ne, tak hned za zastávkou autobusů zahnete doprava a řízení světelnou signalizací projedete objížděnou. Pro skauta nic obtížného. Známe ale některé, kteří to sem objížděli hodinu. **P.K.** například, abych nejmenoval.

Vlakem: Stačí stihnout vlak z Hlavního, nebo Smíchovského nádraží. Trať má číslo 171. Jezdí to každou půl hodinu, někdy i častěji. Vystoupíte už ve stanici Černošice. !!! Nikoli Černošice-Mokropsy !!! Je to za Radotínem první zastávka. Ve stanici uvidíte (po odjezdu vlaku), že koleje kříží dva železniční přejezdy. Jeden je hodně frekventovaný a přes druhý jezdí auta málokdy. Je asi jakoby uprostřed toho vlaku, co jste s ním přijeli. Tak po tomto méně frekventovaném přejezdu přejdete a sejdete rovně dolů k řece, kde uvidíte lávku. Po té se dáte a po přejití Berounky půjdete stále po spoře asfaltovém chodníčku (pro Vaši informaci: právě jste opět vstoupili do Hl. m. Prahy) jaksi vlevo šikmo podél řeky. Po chvíli narazíte u nízkého, původně převoznického domku na jakousi ulici - silnici a po té se dáte. Nalevo budou v průběhu cesty dvě odbočky, ale až u třetí povede odbočka i napravo. Zde se dáte napravo a dojdete k prvním solidním vrátkům nalevo, tam bydlíme. (Čp.535).

Telefon pro volání v nouzi, kdybyste zabloudili: 257 921 033 nebo 602 270 222

PS. Pít si přineste každý sebou. **Chingo**

Odjezdy vlaků z Hlavního nádraží. Ze Smíchova vlak odjíždí o 8 minut později:

16.39, 16.54, 17.09, 17.24, 17.39, 17.54, 18.09, 18.24, 18.39,

Skupina bude odjíždět jako obvykle ze Smíchova, sraz 16.45.

Zápis

U Selima se nás sešlo 12: **Zdeněk, Cacidlo, Jakub, Zub, Chingo, Yško, Bobánek, Přemík, Foky, Ivo, Selim a Pacík.**

Omluveni byli **Bob** (v Bruselu), **Pulec** (na nějaké události), **Zbyněk** (na Madeiře), **Petr** (přebíral nové auto), **Plavec** (filmuje v Barceloně)

Fotodokumentaci ze schůzky pořídil opět **Přemík**

Selim se zase vyznamenal co by hostitel

Tak takhle jsme jedli. Je vidět, že Zdeněk na něco takového není v Rakousku zvyklý.

Také jednu fotografie našeho dvorního fotografa.

Hlasování jestli jet Ploučnici, nebo Nežárku.

Na co myslel Jakub v tomto okamžiku? Asi na nějakou sušárnu.

Bobánek zřejmě podezřívá Zuba z něčeho nekalého.

Chingo nás zve na příští schůzku a slibuje grilování

Jako obvykle u Selima, stůl se prohýbal a na nějakou dietu nebylo ani pomyšlení: Fazolová polévka, uzené klobásy, pivo, víno, voda. Informace Bobánka o stavu přípravy TV programu k připomínce 100 letého založení Junáka v r. 1911. **Plavec** vzkázal, že našel dva filmy 8 mm z našich táborů. Domluví se s **Loulnem**, jak by se mohly při přípravě TV programů využít.

Kromě organizačních věcí nechal Bobánek kolovat fotografii sebe a Jakuba v oblecích při příležitosti jejich prvního svatého přijímání v r. 1950. K tomu přidal historku jak ho vzala

maminka ke krejčímu, aby mu upravil k této příležitosti oblek a tam uviděl hezkou malou holčičku, která se mu velmi líbila. A jak je Bobánkovým zvykem tak už v 9 letech na ní hned vyrukoval a že si budou tykat. Ale holčička se urazila.....byla to totiž Aťka Janoušková.

Na příští schůzku u Chinga slíbil přivést Vorlíčka Pulec. **Pulec** se musí domluvit s Vorlíčkovou manželkou jak je vyzvedne.

Také se mluvilo o **táboráku v Nižboru**. Táborák bude 12. června na tradičním místě u srubu Budula (Františkay Nepila) u Výbrnice. Bude to mezigenerační setkání Pětkařů ze Slavoje i z Orbisu. Takže my z ČYKu bychom se také asi měli zúčastnit. Řekneme si o tom na příští schůzce.

Debatovali jsme o plavbě na Ploučnici nebo na Nežárce. Hlasovali jsme pro **Nežárku**. **Plavba se uskuteční ve čtvrtek a pátek 24. a 25. června**. Kanoa a vše kolem organizuje **Pegas**. Takže se mu přihlašte, kdo se zúčastní. Podrobnosti dohodneme opět na příští schůzce.

Vtipy

Candilo:

Paní učitelka se ptá dětí ve škole, čím je tatínek, načež Pepíček odpovídá: "Můj tatínek je prostitut." Paní učitelka říká: "Jak jsi na to přišel Pepíčku?" "Prosím on když jde ráno do práce, tak říká - tak už jdu zase do toho bordelu a maminka říká - jo, jo, kdyby ty kurvy alespoň víc platily."

Jde tatínek s malým Pepíčkem na procházku a potkají cizího pána. Pepíček ho vzorně pozdraví, pán odpoví a když zajde, tak se tatínek zvědavě ptá: Ty toho pána znáš? Pepíček odpoví: Ano, to je pán z ochrany ovzduší. Tatínek se ptá: A jak to víš? Pepíček: No, on k nám chodí, vždycky když nejsi doma a ptá se maminky, jestli je čistý vzduch

Yško:

Izák byl hospodským v Jeruzalémě. Léta se snažil o audienci ve Vatikánu u papeže, ale nedařilo se mu to. Svitla naděje, když papež přijel do Jeruzaléma. Pomocí známostí toho konečně dosáhl a byl přijat.

Po vyjádření úcty a pozdravení Izák začal: „Já jsem v tomto městě hospodským, už můj praděd byl hospodským, jeho praděd taky, i jeho praděd byl...“

Papež ho přerušil: „Takto bychom se dostali až do doby, kdy tu žil Ježíš!“

Izák na to odpověděl: „A to je ten problém.“

Papež se ptá: „Jaký by v tom mohl být problém?“

Izák na to: „Poslední večeře Páně.“

Papež se znovu ptá: „Jaký by v té večeři mohl být problém?“

Izák na to: „No, do dneška není zapláceno.“

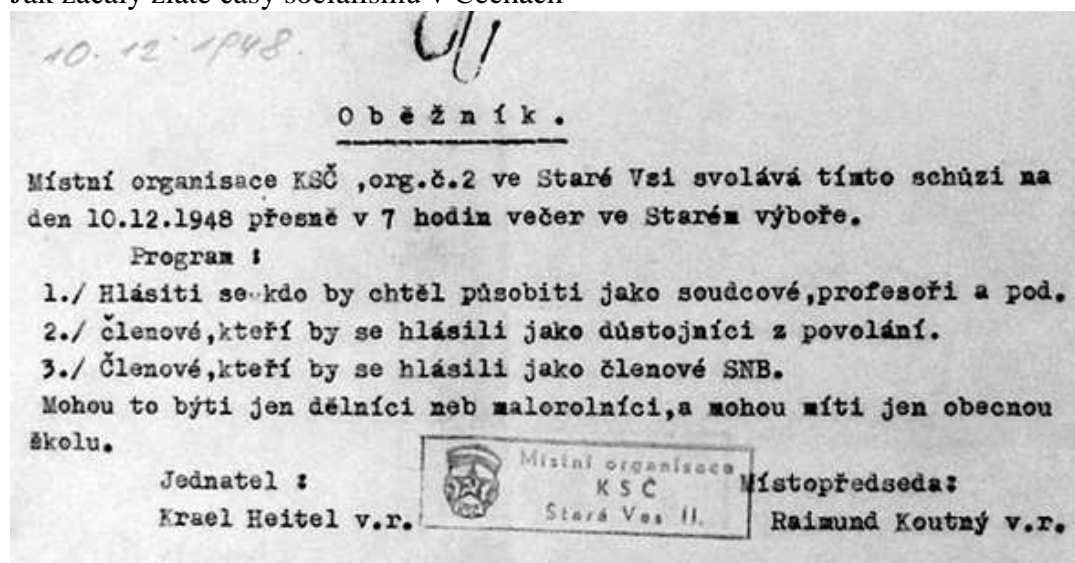
A jeden k nadcházejícím volbám od Renčina.

ZPRÁVA O SITUACI NA ČESKÉ POLITICKÉ SCÉNĚ
JE SIMULTÁNNĚ TLUMOCĚNA DO ZNAKOVÉ ŘEČI.

Nostalgické dokumenty a fotografie

Jak začaly zlaté časy socialismu v Čechách

Vzpomínky na oddílové krkonošské chaty

Zimní činnost Pětky byla vždycky velmi bohatá. Měli bychom to pro budoucnost zmapovat.

Od zrušení Junáka v r. 1949 si pamatuji na tyto aktivity: Výlet na lyžích s **Braťkou** na Tetřevky, asi v r. 1952. Na Tetřevkách byl **Rozára**. **Braťka** nám vkládal, jak je pěší turistika na lyžích zdravá, protože se při ní rozšiřují plíce. Jezdil oddíl na Tetřevky před válkou? Komu Tetřevky patřily? **Pacík**.

Ale hlavní naše zájezdy do Krkonoš v padesátých a šedesátých letech patřily Klínové louce, s významným intermezem zájezdu do Černého Dolu pod vedením **Autogena**. Tento podnik si zaslouží zvláštní vzpomínku někdy v dalším čísle Plaváčka. No a pak začala éra Slavoje a Petrášky. O tom také jindy.

Tentokrát vzpomínka **Chinga** na Hopku a Skočku:

Hopka, Skočka: Co jsem zjistil a co si pamatuju. Za přesnost neručím a za výpadky paměti omlouvám.

Švígo se znal s Vlastimilem Kovářem (později Ing. **Vlasta (Filip) Kovář**), studentem gymnázia ve Vrchlabí. Jeho prostřednictvím začal jednat s prof. Kučerou, ředitelem školy a s představiteli místní samosprávy (MěNV nebo ONV) Fajstauerem a Ruterlem. Šlo o pronájem chaty, později zvané „Hopka“ na svahu u boudy Klínovka. Ta patřila gymnáziu, nebo ji gymnázium mělo v dlouhodobém pronájmu od ONV. Došlo k dohodě a chatu si po nějakou dobu pronajímal ČYK – oddíl mládeže. ONV později odmítlo objekt dál pronajímat, a nabídl, abychom si někde našli chalupu jinou. Podle seznamu jsme ty nabízené prohlédly, ale byly vždy buď na nedostupném místě, nebo ve velmi špatném stavu. Nakonec ale úřad nabídl shodou okolností skoro s Hopkou sousedící chatu, později zvanou „Skočka“. Nechtěli jsme, aby chatu vlastnil ČYK a dohodli jsme koupi pro skupinu vlastníků: **Švígo, Autogen, Riki, a Chingo** Tady si také nejsem jist, protože se domnívám, že jedním z „majitelů“ byl **Tonda** (Plánička). Víím ale, že jsme byli čtyři. Také si nepamatuji, kdy se to přesně stalo. Snad v roce 1957. Nákup jsme okamžitě ohlásili **Braťkovi**.

Chatu oddíl spravoval a užíval po mnoho let. Hned po koupi jsme ji opravili, zejména střechu a podkroví. Samozřejmě podle našich možností a schopností.

Někdy ke konci šedesátých let jsme se na popud **Standy** dohodli, že se uskuteční přepsání majitelů na dvojici **Jarda** (Machek) – a **Batul**. Ti po nějaké době sdělili, že se rozhodli oddílu už chatu nepropůjčovat, protože tam malý oddíl udělal několikrát nepořádek.

Podle **Zdeny** (Stanovské), se tato situace podepsala na Standově zdraví. Považoval tento konec naší Skočky za svou vinu a do konce života se s tím nesmířil.

Jak jsme budovali a užívali Skočku:

Švígo s Rikim přebírají Skočku stržením desky dřívějšího pronajimatele - „Bratři v triku“

Klínovky, 1958

Batul, Bója, Zdeněk, ?, Ludva výlet na Klínovky v létě (195?)

Přijel materiál.

Tak vypadala střecha

A tak jsme na ní pracovali:

Adam

Riki a Plavec (anebo Zdeněk?)

Jarda (?), Ludva, ?

Louln

?

Plaveček

Pavlátko, Golfík, Smeták Kost'a, Přemík (?), Bob při odpočinku

Mučení a poprava na Skočce

Loulín, Plavec, Cancítko obvyklé legrácky

Poobědová siesta: Zleva Pacík, Zdeněk, Zub, Ludva, Batul, Ivo

Přemík, ?, ? V pramenité vodě se nádobí moc dobře nemylo

Skočku jsme si v zimě užívali: Bója, Zub, Bobánek, Batul, Zdeněk, Pacík

Wikingové v pracovním: Bobánek, Kotě, Anton, Fripi, Plaveček, Adam

Jespáci na Skočce – zprava: Zub, Loulín, Rost'á, Bob, Golfík, Smeták, Pavlátko

Moc hezké počasí když se dělala střecha nebylo

...a tady jsme všichni asi na Vánočním zájezdu asi v r. 1959/60

Listárna

Došlo po uzávěrce 4. čísla:

Moc lituji, že se musím na 5. května omluvit, u Selima to bývá vynikající. Mám nějakou událost, na kterou se všichni hrnou a tlačí a mne tam dostala moje šéfová zadarmo, protože prý jsem pilný. No tak nemohu odmítnout, jinak bych už asi nebyl dál pilný. Pozdravuj všechny. Ahoj **Pulec**.

Na květen se omlouvám, pokud budou létat letadla. Měl bych být s Hanou na Madeře. Nebudou-li létat, přijdu do Středokluk. Aspoň tam bude klid. **Zbyněk**

Těsně před uzávěrkou tohoto čísla Plaváčka přišla smutná zpráva, že náhle zemřel **Otík (Otakar Motejl)**. Prý si v poslední vůli přál, aby mu čestnou stráž udělali Pětkaři (v době uzávěrky to ještě není potvrzeno a angažuje se v tom **Dorka**). Pětka na rozloučenou položí kytici se stuhou s naším oddílovým pokřikem.